

“ମିଠେ ବଚନେ:- ତୁମେମାନେ ଏବେ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ସାଇଲେନ୍ସ ଅର୍ଥାତ୍ ଶାନ୍ତିର ଅତିକ୍ରମ ଯାଉଛି, ତୁମକୁ ବାବାଜୀଠାରୁ ଶାନ୍ତିର ସମ୍ପଦତ୍ତି ମିଳୁଛି, ସେହି ଶାନ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ସବୁ କିଛି ଅନୁଭବିତ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ୱାଧୀନତା ମୁଖ୍ୟ ଆଧାର କ’ଣ?

ଉତ୍ତର:- ପବିତ୍ରତା । ବାବା ଯେତେବେଳେ ବ୍ରହ୍ମପାଠକ ଶ୍ରୀମତରେ ଆସି ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ୱାଧୀନତା କରିଆ’ନ୍ତି ସେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ହୋଇଯାଇଥାଅ । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର-ପୁରୁଷର ଭାବନା ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଏହି ଅନ୍ତତମ ଜନ୍ମରେ ପବିତ୍ର ହେବା ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହୋଇଯାଅ । ତୁମେମାନେ ନିଜେ ନିଜ ସହିତ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ କରିଥାଅ କି ଆମେ ପରସ୍ପର ଭାଇ ଭଉଣୀ ହୋଇ ରହିବୁ । ବିକାରର ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବୁ ନାହିଁ । ପରସ୍ପରକୁ ସାବଧାନ କରି ଉନ୍ନତକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବୁ ।

ଗୀତ:- ଜାଗ ସଜନିଆଁ ଜାଗ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମିଠା-ମିଠା ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନେ ଗୀତ ଶୁଣିଲେ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ଚକ୍ର ଘୁରିଗଲା । ବାବା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱାଧୀନତା ଚକ୍ରଧାରୀ ଅଟନ୍ତି କାହିଁକି ନା ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିବା ଏହା ହେଉଛି ସ୍ୱାଧୀନତା ଚକ୍ରଧାରୀ ହେବା । ଏହି କଥା ବାବାଜୀ ବିନା ଆଉ କେହି ବୁଝାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମପାଠକମାନଙ୍କର ମୂଳ ଆଧାର ହେଲା ସାଇଲେନ୍ସ । ସବୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ କହିଆ’ନ୍ତି - ଶାନ୍ତିର ଦେବତା, ହେ ଶାନ୍ତି ଦାତା... କାହାକୁ ହେଲେ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଶାନ୍ତି କିଏ ଦେଉଛନ୍ତି ଅଥବା ଶାନ୍ତିଧାମ କିଏ ନେଇଯିବେ । ଏ କଥା କେବଳ ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ । ବ୍ରାହ୍ମପାଠ ହିଁ ସ୍ୱାଧୀନତା ଚକ୍ରଧାରୀ ହେଉଛନ୍ତି । ଦେବତାମାନେ ସ୍ୱାଧୀନତା ଚକ୍ରଧାରୀ ନୁହଁନ୍ତି । କେତେ ରାତି-ଦିନର ଫରକ ରହିଛି । ବାବା ତୁମକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ତୁମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ୱାଧୀନତା ଚକ୍ରଧାରୀ ଅଟ, ପୁରୁଷାର୍ଥର କରମଅନୁସାରେ । ବାବାଜୀକୁ ସ୍ତବ୍ଧ କରିବା, ଏହା ହିଁ ମୁଖ୍ୟ କଥା ଅଟେ । ବାବାଜୀକୁ ସ୍ତବ୍ଧ କରିବା ଅର୍ଥ ଶାନ୍ତିର ସମ୍ପଦତ୍ତି ନେବା । ଶାନ୍ତିରେ ସବୁ ଆସିଯାଉଛି । ତୁମେ ଦୀର୍ଘାୟୁ ହୋଇଯାଉଛ, ନିରୋଗୀ କାୟା ମଧ୍ୟ ହେଉଛି । ବାବାଜୀ ବିନା ଆଉ କେହି ସ୍ୱାଧୀନତା ଚକ୍ରଧାରୀ କରାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ବାବା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱାଧୀନତା ଚକ୍ରଧାରୀ ଅଟନ୍ତି, କାହିଁକି ନା ତାଙ୍କ ପାଖରେ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ଗୀତ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିଲ, ଏବେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ୱାଧୀନ ହେଉଛି । ଗୀତ ତ ମନୁଷ୍ୟ ହିଁ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ବାବା ବସି ସାରାଂଶ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା, ତେଣୁ ସବୁ ସନ୍ତାନମାନେ ପରସ୍ପର ଭାଇ-ଭାଇ ହୋଇଗଲେ । ଯେବେ ବାବା ନୂଆ ଦୁନିଆ ରଚନା କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ରାହ୍ମପାଠକ ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ହେଉଛ, ପ୍ରତ୍ୟେକେ ବ୍ରାହ୍ମପାଠକମାନଙ୍କୁ ମାନି ଅଟନ୍ତି, ଏହି କଥା ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବା ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର-ପୁରୁଷର ଅଭିମାନ ଦୂର ହୋଇଯାଇଥାଏ । ମନୁଷ୍ୟ ଏକଥା ବୁଝି ନାହାନ୍ତି ଯେ ଆମେ ମଧ୍ୟ ବାସ୍ତବରେ ଭାଇ-ଭାଇ ଅଟୁ । ପୁଣି ବାବା ରଚନା କହିବା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ହୋଇଯାଉଛୁ । ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯାଉଛି । ବାବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଉଛନ୍ତି, ତୁମେ ତାଙ୍କ ଆସିଛ ହେ ପତିତ-ପାବନ, ଏବେ ମୁଁ ଆସିଛି, ତୁମକୁ କହୁଛି ଏହି ଅନ୍ତତମ ଜନ୍ମ ପବିତ୍ର ହୁଅ, ତେବେ ତୁମେ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ । ତୁମର ଏହି ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ତ ଘରେ ଘରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ କାହିଁକି ନା ତୁମେ ପିଲାମାନେ ବ୍ରାହ୍ମପାଠ ଅଟ । ତୁମ ଘରେ ଏହି ଚିତ୍ର ନିର୍ଗତ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଏହା ଉପରେ ବୁଝାଇବା ବହୁତ ସହଜ । ୮୪ର ଚକ୍ର ତ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଛି । ଆରକ୍ଷା - ତୁମକୁ ଗୋଟିଏ ବ୍ରାହ୍ମପାଠୀ (ଟୀଚର) ଦେଇ ଦେବା । ସେ ଆସି ସେବା କରି ଫେରିଯିବେ । ତୁମେ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଲଗାଅ । ଭକ୍ତିପାର୍ଶ୍ୱରେ ମଧ୍ୟ କେହି କେହି କୃଷ୍ଣାଙ୍ଗକର ପୂଜା କିମ୍ବା କିଛି ମନତର ଯନ୍ତ୍ର ନ ଜାଣିଥିଲେ ବ୍ରାହ୍ମପାଠକୁ ତାଙ୍କିଆନ୍ତି । ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆସି ପୂଜା କରିଆନ୍ତି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମପାଠୀଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ନିମିତ୍ତ ଭଉଣୀଙ୍କୁ ଡକାଇପାରିବ । ଏହା ତ ବହୁତ ସହଜ ସେବା ଅଟେ । ବାବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ରାହ୍ମପାଠକ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ରଚନା କରିଛନ୍ତି, ତେବେ ନିର୍ଗତ ବ୍ରାହ୍ମପାଠକମାନଙ୍କୁ ମାନି ଉଭାଣୀ ଭାଇ ହୋଇଗଲେ । ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ କରୁଛନ୍ତି ଆମେ ଉଭୟ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ହୋଇ ରହିବୁ, ବିକାରର ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବୁ ନାହିଁ । ପରସ୍ପରକୁ ସାବଧାନ କରି ଉନ୍ନତକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବୁ । ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ଯୋଗର ଯାତ୍ରା । ଲୋକମାନେ ବିଦ୍ୱଞ୍ଚନର ବଳ ଦ୍ୱାରା କେତେ ଉପରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଉପରେ କୌଣସି ଦୁନିଆ ନାହିଁ । ଏହା ହେଉଛି ବିଦ୍ୱଞ୍ଚନର ଅତିକ୍ରମ ଯିବା । ଏବେ ତୁମେ ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ସାଇଲେନ୍ସର ଅତିକ୍ରମ ଯାଉଛ, ଶ୍ରୀମତ ମାଧ୍ୟମରେ । ତାଙ୍କର ହେଲା ବିଦ୍ୱଞ୍ଚନ ବଳ, ତୁମର ହେଲା ସାଇଲେନ୍ସ (ଶାନ୍ତିର) ବଳ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଆତ୍ମା ତ ସ୍ୱାଧୀନ ଶାନ୍ତ ସ୍ୱାଧୀନ ଅଟେ । ଏହି ଶରୀର ଦ୍ୱାରା କେବଳ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । କରମ ବିନା ତ କେହି ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଶରୀରରୁ ଅଲଗା ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଜୀ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମର ବିକରମ ବିନାଶ ହେବ । ଏହା ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ, ସବୁଠାରୁ ମୋର ଭକ୍ତ ଅଧିକ ଅର୍ଥାତ୍ ଶିବଙ୍କର ପୂଜାରୀ ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଅ । ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପୂଜା ଶିବଙ୍କର ହେଉଛି କାହିଁକି ନା ସେ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍ଗତି ଦାତା

ଅଟନ୍ତି ।

ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣୁଛ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାଥରେ ନେଇଯିବା ପାଇଁ । ନିଜ ସମୟରେ ଆମେ ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ କରମାତୀ ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବୁ, ପୁଣି ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ବହୁତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ ଯାହାଦ୍ୱାରା ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବୁ । ବାବାଜୀଙ୍କର ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ, ସେମାନେ ଶ୍ରୀମତ ଭଗବତ ଗୀତା କହୁଛନ୍ତି, କେତେ ବଡ଼ ମହିମା କରୁଛନ୍ତି । ଦେବତାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମହିମା ଗାନ କରୁଛନ୍ତି - ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ... ବାବା ହିଁ ଆସି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାବନ କରାଉଛନ୍ତି । ଯେବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପତିତ ଦୁନିଆ ହେଉଛି, ତେବେ ଯାଇ ବାବା ଆସି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାବନ ଦୁନିଆ କରାଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ଭଗବାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ସ୍ୱର୍ଗର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିବା ଉଚିତ୍ । ପ୍ରଜାପତି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏବେ ଆମେ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ହେଉଛୁ । କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ବାବା ଆସିଥିଲେ, ଶିବଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରଜାପତି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଥିବେ । ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରତିଦିନ କରୁଛନ୍ତି - ବାବା ଆମେ ପରସ୍ପର ସାଥୀ ହୋଇ ପବିତ୍ର ରହୁଛୁ । ଆପଣଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ପରିଚାଳିତ ହେଉଛୁ । କୌଣସି ବଡ଼ କଥା ନୁହେଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ଅନତିମ ଜନ୍ମ ଅଟେ, ଏହି ମୃତ୍ୟୁଲୋକ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଏବେ ତୁମେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହେଉଛ । କେହି ନିଜକୁ ଭଗବାନ କହିଲେ, ତୁମେ କହିବ ଭଗବାନ ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା ଅଟନ୍ତି । ଇଏ ପୁଣି ନିଜକୁ କିପରି ଭଗବାନ ବୋଲାଉ ପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ଡ୍ରାମାର ଖେଳ ଅଟେ ।

ବାବା ତୁମକୁ ସ୍ୱର୍ଗର ଚକ୍ରଧାରୀ କରାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏବେ ସେବାରେ ତତ୍ପର ରୁହ । ଘରେ-ଘରେ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଲଗାଅ । ଏହାଠାରୁ ମହାନ ପୁଣ୍ୟ କରମ ଆଉ କିଛି ନାହିଁ । କାହାକୁ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବା, ଏହାଠାରୁ ବଳି ଦାନ ଆଉ କିଛି ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ପାପ ନାଶ ହେବ । ବାବାଙ୍କୁ ଏଥିପାଇଁ ଡାକୁଛନ୍ତି ହେ ପତିତ-ପାବନ, ମୁକ୍ତିଦାତା, ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ ଆସ । ତୁମ ନାମ ମଧ୍ୟ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଗାୟନ ରହିଛି । ବାବା ମଧ୍ୟ ପଶ୍ଚାତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ନେଇଯିବେ । ସେମାନେ ହେଲେ ଶାରୀରିକ ପଶ୍ଚାତ୍ୟ ବୋଲି । ଇଏ ହେଲେ ଆତ୍ମିକ ପଶ୍ଚାତ୍ୟ । ତାହା ହେଲା ଶରୀର ସହ ଯାତ୍ରା, ଏହା ହେଲା ଆତ୍ମାର ଯାତ୍ରା । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଭକ୍ତି ମାର୍ଗ ଭଳି ଶରୀର ସହ ଚାରିପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ତୁମେ ପୁଣ୍ୟ ହେଉଛ । ଏବେ ବାବା ତୁମକୁ କେତେ ବୁଦ୍ଧିମାନ କରାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କ ମତରେ ଚାଲିବା ଦରକାର ନା । କୌଣସି ବି ସନ୍ଦେହ ଥିଲେ ପଚାରିବା ଉଚିତ୍ । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ତୁମେ ମୋର ଗେହ୍ଲା ସନ୍ତାନ ଅଟ ନା । ଅଧାକଳ୍ପର ତୁମେ ହେଉଛ ପ୍ରେମିକା । ଏକ ବାବାଙ୍କର ଭେଦ ନାମ ରଖିଦେଇଛନ୍ତି, କେତେ ନାମ, କେତେ ମନ୍ଦିର ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ମୁଁ ତ ଜଣେ ଅଟେ ନା । ମୋର ନାମ ହେଉଛି ଶିବ । ମୁଁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଭାରତକୁ ହିଁ ଆସିଥିଲି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଯୋଷ୍ଟି କରିଥିଲି । ଏବେ ମଧ୍ୟ ଯୋଷ୍ଟି କରୁଛି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ସନ୍ତାନ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ତୁମେ ନାତି-ନାତୁଣୀ ହୋଇଗଲ । ଏଠାରେ ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ସେଥିରେ ଭାଇ-ଭଉଣୀର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ହିଁ ପାଠ ପଢୁଛି, ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛି । ସମସ୍ତଙ୍କର ହକ ରହିଛି । ତୁମେ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ ଯାହା କିଛି ଦେଖୁଛ ଏ ସବୁ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ମହାଭାରତ ଲଢ଼େଇ ମଧ୍ୟ ହେବ । ବେହଦର ବାବା ବେହଦର ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି । ବେହଦର ଡ଼ାନ୍ ମୁଣ୍ଡାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତ୍ୟାଗ ମଧ୍ୟ ବେହଦର ଆବଶ୍ୟକ । ତୁମେ ଜାଣିଛ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ବାବା ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇଥିଲେ । ରାଜସ୍ୱ ଅର୍ଥମେଧ ଯଦ୍ୱାରା କରାଯିଲେ ପୁଣି ରାଜସ୍ୱ ପାଇଁ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ନୂଆ ଦୁନିଆ ନିଶ୍ଚୟ ଆବଶ୍ୟକ । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ୫ ହଜାର ବର୍ଷର କଥା ଅଟେ ନା । ଏହି ଲଢ଼େଇ ଲାଗିଥିଲା, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱର୍ଗର ଗେଟ୍ ଖୋଲିଥିଲା । ବୋରଡ଼ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଲେଖି ଦିଅ - ସ୍ୱର୍ଗର ଦ୍ୱାର କିପରି ଖୋଲୁଛି ଆସି ବୁଝ । ତୁମେ ବୁଝାଇ ନ ପାରିଲେ ଅନୟକୁ ଡାକିପାର । ପୁଣି ଧିରେ ଧିରେ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିବ । ତୁମେ କେତେ ଭେଦ ବ୍ରାହ୍ମଣ-ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ପ୍ରଜାପତି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟ । ତୁମକୁ ଶିବବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ସେ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ଏହି କଥାକୁ ତ ବୁଦ୍ଧିରେ ଭଲ ଭାବରେ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ - ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପୁଣି ଦେବତା ହେଉଛୁ । ଆମେ ହିଁ ଦେବତା ଥିଲୁ ପୁଣି ଚକ୍ର ଲଗାଇଲୁ । ଆମେ ଏବେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛୁ ପୁଣି ବିଷ୍ଣୁପୁରୀକୁ ଯିବୁ । ଡ଼ାନ୍ ହେଉଛି ବହୁତ ସହଜ । କିନ୍ତୁ କୋଟିକରେ କେହି ଜଣେ ବୁଝୁଛନ୍ତି । ପ୍ରଦର୍ଶନୀକୁ କେତେ ଭେଦ ଆସୁଛନ୍ତି, କେହି କେହି ମୁସକିଲରେ ବୁଝୁଛନ୍ତି, କେହି ତ କେବଳ ମହିମା ହିଁ କରୁଛନ୍ତି - ବହୁତ ଭଲ, ଆମେ ଆସିବୁ । ବିରଳ କେହି ୭ ଦିନର କୋରସ କରୁଛନ୍ତି । ୭ ଦିନର କଥା ମଧ୍ୟ କ'ଣ । ଗୀତା ପାଠ ମଧ୍ୟ ୭ ଦିନ ରଖୁଛନ୍ତି । ୭ ଦିନ ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ଭଟ୍ଟୀରେ ରହିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍ୱାରା ସାରା ଆବର୍ତ୍ତନା ବାହାରିଯିବ । ଅଧାକଳ୍ପର ଦେହ-ଅଭିମାନର ବେମାରୀ ରହିଛି, ତାକୁ ବାହାର କରିବାକୁ ହେବ । ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ୭ ଦିନର କୋରସ କୌଣସି ବଡ଼ କଥା ନୁହେଁ । କାହାକୁ ଏକ ସେକେଣ୍ଡରେ ମଧ୍ୟ ହୃଦୟକୁ ଛୁଇଁଯିବ । ଡେରିରେ ଆସିଲେ ମଧ୍ୟ ଆଗକୁ ଯାଇ ପାରିବେ । କହିବେ ଆମେ ରେସ୍ (ପ୍ରତିଯୋଗିତା) କରି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଇଯିବୁ । କେତେକ ସନ୍ତାନ ତ ପୁରୁଣାଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଆଗକୁ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି, କାହିଁକି ନା ଭଲ-ଭଲ ଡ଼ାନ୍‌ର ପଏଣ୍ଟ, ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ମିଳୁଛି । ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଆଦି ବୁଝାଇବାରେ କେତେ ସହଜ ହେଉଛି । ନିଜେ ନ ବୁଝାଇ ପାରିଲେ ଭଉଣୀଙ୍କୁ ଡାକ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆସି ଡ଼ାନ୍ ଶୁଣାଇ ଯାଆନ୍ତୁ । ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ଯାହାକି ୧୨୫୦ ବର୍ଷ

ଚାଲିଲା । କେତେ ଛୋଟ କାହାଣୀ ଅଟେ । ଆମେ ହିଁ ଦେବତା ଥିଲୁ ପୁଣି ଆମେ ହିଁ କଷ୍ଟଚରୀୟ, ବୈଶ୍ଣବ, ଶୁଦ୍ଧ ହେଲୁ । ଆମେ ଆତ୍ମା ପୁଣି ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେଲୁ, ହମ୍ ସୋର ଅରଥ ବାବା କେତେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବିଷ୍ଣୁତ୍ତ୍ୱର ବିରାଟ ରୂପରେ ବ୍ରାହ୍ମଣତ୍ତ୍ୱକୁ ଏବଂ ଶିବବାବାତ୍ତ୍ୱକୁ ରଖି ନାହାନ୍ତି । ଅରଥ କିଛି ହେଲେ ବୁଝିନାହାନ୍ତି । ଏବେ ତୁମକୁ ବାବାତ୍ତ୍ୱକୁ ମନେ ପକାଇବାର ମେହନତ କରିବାକୁ ହେବ । ଆଉ କୌଣସିଥିରେ ସନ୍ଦେହ କରିବା ଅନୁଚିତ୍ । ବିକରମାଜିତ୍ ହୋଇ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବାକୁ ହେଲେ ଏହି ଚିନ୍ତନକୁ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ଏହା କାହିଁକି ହେଉଛି, ଇଏ ଏପରି କାହିଁକି କରୁଛି । ଏହି ସବୁ କଥାକୁ ଛାଡ଼ି ଗୋଟିଏ ଚିନ୍ତନ ରହୁ ଯେ ମୋତେ ତମପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯେତେ ବାବାତ୍ତ୍ୱକୁ ମନେ ପକାଇବା ସେତେ ବିକରମାଜିତ୍ ହୋଇ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବା । ବାକି ଫାଲତୁ କଥା ଶୁଣି ନିଜର ମୁଣ୍ଡ ଖରାପ କରିବା ଅନୁଚିତ୍ । ସବୁ କଥାରୁ ଗୋଟିଏ କଥା ହେଲା ମୁଖ୍ୟ - ବାବାତ୍ତ୍ୱକୁ କେବେ ଭୁଲ ନାହିଁ । କାହା ସହିତ ଫାଲତୁରେ ସମସ୍ତ ନଷ୍ଟ କର ନାହିଁ । ତୁମର ସମସ୍ତ ବହୁତ ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଟେ । ତୋଫାନକୁ ଡର ନାହିଁ । ବହୁତ କଷ୍ଟ ଆସିବ, କଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ ହେବ । କିନ୍ତୁ ବାବାତ୍ତ୍ୱକୁ କେବେ ହେଲେ ଭୁଲିଯିବା ଅନୁଚିତ୍ । ସ୍ୱାଦ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ପବିତ୍ର ହେବ, ପୁରୁଷାରଥ କରି ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହି ବୁଝା ବାବା ଏତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଉଛନ୍ତି, ଆମେ କାହିଁକି ନ ହେବୁ, ଏହା ମଧ୍ୟ ପାଠପଢ଼ା ଅଟେ ନା । ତୁମକୁ ଏଥିପାଇଁ କୌଣସି ପୁସ୍ତକ ଇତ୍ୟାଦି ପଢ଼ିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ବୁଦ୍ଧିରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାହାଣୀ ରହିଛି । କେତେ ଛୋଟ କାହାଣୀ ଅଟେ । ଏକ ସେକେଣ୍ଡର କଥା । ଜୀବନମୁକ୍ତି ଏକ ସେକେଣ୍ଡରେ ମିଳୁଛି । ମୂଳ କଥା ହେଉଛି ବାବାତ୍ତ୍ୱକୁ ମନେ ପକାଅ । ବାବା ଯିଏକି ତୁମକୁ ବିଶ୍ୱାସ ମାଲିକ କରାଉଛନ୍ତି ତାତ୍ତ୍ୱକୁ ତୁମେ ଭୁଲିଯାଉଛ! କହୁଛନ୍ତି, ସମସ୍ତେ କ'ଣ ରାଜା ହେବେ! ଆରେ ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଚିନ୍ତା କାହିଁକି କରୁଛ? ସ୍କୁଲରେ ଏପରି କ'ଣ କେହି ଭାବନ୍ତି କି ସମସ୍ତେ କ'ଣ ବୃତ୍ତି ପାଇବେ କି? ପାଠପଢ଼ିବାରେ ଲାଗିପଡ଼ନ୍ତି ନା । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ପୁରୁଷାରଥରୁ ବୁଝାଯାଏ ଯେ ଇଏ କି ପଦ ପାଇବେ । ଆରୁଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କରେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତ ବହୁତ ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଟେ, ଏହାକୁ ଫାଲତୁ କଥାରେ ନଷ୍ଟ କରିବାର ନାହିଁ । ଯେତେ ବି ତୋଫାନ ଆସୁ, କଷ୍ଟ-କଷ୍ଟି ହେଉ କିନ୍ତୁ ବାବାତ୍ତ୍ୱକୁ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ତମପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହେବାର ହିଁ ଚିନ୍ତନ କରିବାକୁ ହେବ, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଚିନ୍ତନ ନ ଚାଲୁ । ‘ହମ ସୋ ସୋ ହମ୍’ର ଛୋଟିଆ କାହାଣୀକୁ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝି ଅନ୍ୟକୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ମଗନ ଅବସ୍ଥାର ଅନୁଭବ ଦ୍ୱାରା ମାୟାକୁ ନିଜର ଭକ୍ତ କରୁଥିବା ମାୟାଜିତ୍ ହୁଅ । ମଗନ ଅବସ୍ଥାର ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ ହେଲେ ନିଜର ଅନେକ ଗୁଣିଏ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ବା ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ, ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଗୁଣର ଶୁଣ୍ଠାରକୁ, ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଶୁସିର, ଆତ୍ମିକ ନିଶାର, ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ଜ୍ଞାନର ବିସ୍ତାରର ପଏଣ୍ଟ ଗୁଣକୁ, ପ୍ରାପ୍ତିର ପଏଣ୍ଟ ଗୁଣକୁ ସ୍ମୃତିରେ ରଖିବାକୁ ହେବ । ଏହା ମଧ୍ୟରୁ ଯାହା ତୁମକୁ ପସନ୍ଦ ଅଟେ ତା’ ଉପରେ ମନନ କର, ତେବେ ମଗନ ଅବସ୍ଥାର ସହଜରେ ଅନୁଭବ ହେବ । ଆଉ କେବେ ବି ପରବଶ ହେବ ନାହିଁ, ମାୟା ତୁମକୁ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ନମସ୍କାର କରିବ । ସଂଗମସ୍ତର ପ୍ରଥମ ଭକ୍ତ ମାୟା ହୋଇଯିବ କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଯଦି ମାୟାଜିତ୍ ମାଷ୍ଟର ଭଗବାନ ହୋଇଯିବ ତେବେ ଯାଇ ମାୟା ତୁମର ଭକ୍ତ ହେବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯଦି ତୁମର ଉଚ୍ଚାରଣ ଅର୍ଥାତ୍ ବାଣୀ ଏବଂ ଆଚରଣ ଅର୍ଥାତ୍ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ବ୍ରହ୍ମବାବାବାତ୍ତ୍ୱ ସମାନ ହେବ ତେବେ କୁହାଯିବ ସର୍ତ୍ତା ବ୍ରାହ୍ମଣ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ତକ୍ତ ଇଶାରା:- ଆତ୍ମିକ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବାର ଅଭ୍ୟାସ କର ଏବଂ ଅନ୍ତରମୁଖୀ ହୁଅ ।

ନିରନ୍ତର ବାବାତ୍ତ୍ୱର ସ୍ମୃତିରେ ରହିବାର ସହଜ ସାଧନ ହେଲା - ପ୍ରବୃତ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଘର ଗୃହସ୍ଥ ଭିତରେ ରହି ପର-ବୃତ୍ତିରେ ରହିବା । ପର-ବୃତ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମିକ ରୂପ । ଏହିଭଳି ଆତ୍ମିକ ରୂପରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା ସର୍ବଦା ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରୁ ନିଆରା ଏବଂ ବାବାତ୍ତ୍ୱର ପ୍ରିୟ ହୋଇଯିବ । ସେ ଯାହା ବି କରିବ ତାକୁ ଏଭଳି ଅନୁଭବ ହେବ ଯେପରି କୌଣସି କାମ କରୁ ନାହିଁ, ଖେଳ ଖେଳୁଛି । ତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିର ନୟନ, ଆତ୍ମିକ ଚେହେରା ବା ମୂର୍ତ୍ତି ଏଭଳି ଦିବ୍ୟ ଦର୍ପଣ ହୋଇଯିବ ଯେଉଁ ଦର୍ପଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ବିନା ମେହନତରେ ଆତ୍ମିକ ସ୍ୱରୂପ ହିଁ ଦେଖିବେ ।